

บันทึกผลการทำ Faculty Practice รายบุคคล สาขาวิชาการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต

ปีการศึกษา 2566

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์โพรยทิพย์ สันตะพันธ์ **ความเชี่ยวชาญ** ด้านการดูแลผู้ป่วยจิตเภท
2. **หน่วยบริการสุขภาพ** หอผู้ป่วยจิตเวชชายเรื่อรัง โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ **เป้าหมาย** นำความเชี่ยวชาญไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภทโดยใช้โปรแกรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต
3. **เวลาการนำความเชี่ยวชาญไปให้บริการ** พุธจิกายน 2566 ทุกวัน จันทร์-ศุกร์

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
การดูแลผู้ป่วย จิตเภท โดยใช้โปรแกรมกลุ่ม เพื่อพัฒนา ความสามารถในการ ดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิตของผู้ป่วย จิตเภท	1. ผู้ป่วยจิตเภทได้รับการดูแล โดยใช้โปรแกรมกลุ่มเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการดูแล ตนเองด้านสุขภาพจิตของ ผู้ป่วยจิตเภทในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) การพัฒนาการรู้จักตนเอง 2) การติดต่อสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ	1. สัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมผู้ป่วยจิตเภท โดยใช้แบบวัด ความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตตามแนวคิด ของ Lyda Hill และ Nancy Smith(1990) 2. นำผู้ป่วยจิตเภทจำนวน 40 ราย ที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนน ความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมอยู่ใน ระดับไม่ดี คืออยู่ในช่วงคะแนน 1.00-2.49 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน เข้าร่วมกิจกรรมตามโปรแกรมกลุ่มเพื่อพัฒนา ความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้ป่วย	พบผู้ป่วยจิตเภท จำนวน 40 รายที่มี ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการดูแล ตนเองด้านสุขภาพจิตโดยรวมอยู่ในระดับ ไม่ดี คืออยู่ในช่วงคะแนน 1.00-2.49 จาก คะแนนเต็ม 5 คะแนน หลังจากนำผู้ป่วยเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ตามโปรแกรมการพัฒนาตนเองด้าน สุขภาพจิตแบบกลุ่มพบว่า

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
<p>พ.1-ศ.3 พศจิกายน 2566 (08.00-16.00) (21 ชั่วโมง)</p> <p>จ.6-ศ.10 พศจิกายน 2566 (08.00-16.00) (35 ชั่วโมง)</p> <p>จ.13-ศ.17 พศจิกายน 2566 (08.00-16.00) (35 ชั่วโมง)</p> <p>จ.20-ศ.24 พศจิกายน 2566 (08.00-16.00) (35 ชั่วโมง)</p> <p>รวม 126 ชั่วโมง</p>	<p>3) การใช้ เวลาอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>4)การเผชิญปัญหา</p> <p>5)การพัฒนาและดำรงรักษา ระบบสนับสนุนทางสังคม</p> <p>6)การปฏิบัติกิจกรรมทาง ศาสนา</p> <p>7)การดูแลตนเองโดยทั่วไป</p> <p>2.อัตราการกลับมารับการ รักษาซ้ำในโรงพยาบาลจิตเวช ภายใน 1 เดือน ลดลง</p>	<p>จิตเภทโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 10 ราย โดยแต่ละราย เข้าร่วมกิจกรรมตามโปรแกรมฯกลุ่มจำนวน 6 ครั้ง ดังนี้</p> <p>ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศสร้างความรู้จักคุ้นเคย</p> <p>1) กล่าวทักทายผู้ป่วยจิตเภทซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มและ แนะนำตนเอง ในฐานะผู้ดำเนินการกลุ่ม บอกชื่อกลุ่มต่อ สมาชิก ชี้แจงให้กลุ่มทราบวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่ม โครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่ม เวลาที่ใช้ในการทำ กลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม 6 ครั้ง</p> <p>2) ให้สมาชิกแต่ละคนบอกกติกามารยาทของการเข้ากลุ่ม ทุกครั้ง และสรุปกติกามารยาทของการเข้ากลุ่ม</p> <p>3) แจกโปสเตอร์รูปหัวใจสีแดง ซึ่งแสดงชื่อผลไม้ชนิดต่างๆ ให้สมาชิกทุกคน แล้วให้สมาชิกที่ได้ชื่อผลไม้ชนิดเดียวกัน ทำความรู้จักกันโดยถามชื่อ นามสกุล ภูมิลำเนา อุปนิสัย ซึ่งกันและกันเป็นต้น โดยกำหนดเวลาทำความรู้จักกัน ประมาณ 3-5 นาที เมื่อครบกำหนดเวลาให้สมาชิกแต่ละ คนแนะนำเพื่อนสมาชิกที่ตนได้ทำความรู้จักต่อกลุ่มคู่ละ ประมาณ 3-5 นาที</p> <p>4) กระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนเตรียมสำรวจตนเอง โดยถามคำถามแก่สมาชิกว่า “รู้สึกอย่างไรที่ต้องมาเป็นผู้ป่วย จิตเภท” โดยให้สมาชิกนึกถึงความรู้สึกของตนเองและเขียน ระบายความรู้สึกบนกระดาษ ให้สมาชิกกลุ่มย่อมนำเสนอสิ่ง ที่ได้แลกเปลี่ยนระหว่างกันในกลุ่มและส่งตัวแทนออกมา</p>	<p>ผู้ป่วยจิตเภทมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับโรคที่เป็น สาเหตุ อาการ การรักษา การปฏิบัติตนในการดูแลตนเอง รู้จักและ เข้าใจตนเองเพิ่มขึ้น ได้แนวทางในการสร้าง สัมพันธภาพ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น และได้แหล่งสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น เช่น เพื่อนผู้ป่วย บุคลากรทีมสุขภาพจิต และ ญาติเป็นต้น มีแนวทางในการช่วยเหลือ ตนเองในกิจวัตรประจำวันและสามารถ บริหารเวลาและช่วยเหลือตนเองในกิจวัตร ประจำวันได้ มีแนวทางที่จะเผชิญกับปัญหา ต่างๆได้เหมาะสมกับตนเองและมีเหตุผล ตลอดจนมีแนวทางในการดำเนินชีวิต ในสังคม เมื่อวัดความสามารถในการดูแล ตนเองด้านสุขภาพจิต โดยใช้แบบวัด ความสามารถในการดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิตตามแนวคิดของ Lyda Hill และ Nancy Smith(1990) พบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพัฒนาการ รู้จักตนเองของผู้ป่วยจิตเภทเพิ่มขึ้นจาก 2.71 เป็น 3.72 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน - ค่าเฉลี่ยของคะแนนการติดต่อ

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>นำเสนอและอภิปรายกลุ่ม แล้วสรุปความรู้สึกทั้งหมด เข้าใจ ในความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับสมาชิก</p> <p>5) ก่อนครบกำหนดเวลาประมาณ 20 นาที เปิดโอกาส ให้สมาชิกในกลุ่มซักถามข้อสงสัยที่ยังเหลืออยู่ และสอบถาม สมาชิกถึงความต้องการเข้ากลุ่มว่ามีมากน้อยเพียงใด กระตุ้นสมาชิกบอกถึงความรู้สึกของตนที่มีต่อเพื่อนสมาชิก กลุ่มด้วยกัน และสิ่งที่ตนได้รับการเข้ากลุ่มเป็นครั้งแรก พร้อมทั้งให้สมาชิกสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน จากนั้นกล่าว สรุปถึงประเด็นสำคัญที่ได้จากการเข้ากลุ่มในครั้งนี้ กล่าว ขอบคุณสมาชิกกลุ่ม และนัดหมายในการเข้ากลุ่มครั้งต่อไป ในเรื่องการรู้จักตนเอง โดยให้สมาชิกเตรียมสำรวจตนเองว่ามี บุคลิก ลักษณะ อุปนิสัย จุดเด่น และข้อจำกัดของตนเอง อะไรบ้าง และมีวิธีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างไร ให้สมาชิกลำเอ้าให้กลุ่มฟังเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในครั้ง ต่อไป ปิดกลุ่ม</p> <p>ครั้งที่ 2 การรู้จักตนเอง</p> <p>1) กล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่ง กันและกัน แล้วให้สมาชิกบอกกติกาการเข้ากลุ่ม</p> <p>2) ให้สมาชิกเล่าถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา</p> <p>3) แจ่งวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 2</p> <p>4) กระตุ้นสมาชิกแต่ละคน บอกถึงบุคลิกลักษณะ อุปนิสัย จุดเด่น ข้อจำกัด ของสมาชิกทีละคนตามลำดับ โดยให้กล่าวแนะนำตนเองว่า “ฉันเป็นคน.....” หลังจาก</p>	<p>สื่อสารที่มีประสิทธิภาพของผู้ป่วยจิตเภท เพิ่มขึ้นจาก 2.48 เป็น 3.48 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เวลา อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ป่วยจิตเภทเพิ่มขึ้น จาก 2.62 เป็น 3.67 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน - ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญ ปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทเพิ่มขึ้นจาก 2.66 เป็น 3.71 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน - ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพัฒนาและ ดำรงรักษาระบบสนับสนุนทางสังคมของ ผู้ป่วยจิตเภทเพิ่มขึ้นจาก 2.60 เป็น 3.62 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน - ค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติ กิจกรรมทางศาสนาของผู้ป่วยจิตเภทเพิ่มขึ้น จาก 2.62 เป็น 3.58 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน - ค่าเฉลี่ยของคะแนนการดูแลตนเอง โดยทั่วไปของผู้ป่วยจิตเภทเพิ่มขึ้นจาก 2.67 เป็น 3.68 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน <p>เมื่อวัดความสามารถในการดูแลตนเอง ด้านสุขภาพจิตโดยรวมในผู้ป่วยจิตเภทหลัง</p>

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>ที่สมาชิกกล่าวแนะนำตนเองทีละคนแล้ว ให้สมาชิกกลุ่มที่ไม่ได้แนะนำตนเองในขณะนั้น บอกเพิ่มเติมตามที่สมาชิกเห็นและรู้จัก จากการที่ได้ทำการรู้จักคุ้นเคยกันในการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว เมื่อสมาชิกแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนสมาชิกจนครบทุกคนแล้ว สรุปประเด็นสำคัญ</p> <p>5) กระตุ้นสมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็นว่าจากการที่ได้รู้จักตนเองแล้ว จะพัฒนาปรับปรุงตนเองอย่างไรโดยระดมความคิดเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ร่วมกันอภิปรายแล้วนำมาเขียนรวมกันบนWhite board จากนั้นสรุปประเด็น</p> <p>6) เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มซักถามปัญหา ข้อสงสัยเกี่ยวกับการรู้จักตนเอง โดยให้สมาชิกผู้มีประสบการณ์ในปัญหาดังกล่าว ร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาข้อสรุป อาจเสริมข้อมูล และความเข้าใจที่ถูกต้องเพิ่มเติมให้กับ “ กลุ่ม”</p> <p>7) ก่อนครบกำหนดเวลาประมาณ 20 นาที ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นกับกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มช่วยบอกถึงสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มครั้งนี้ และการนำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มในครั้งนี้ไปปฏิบัติ</p> <p>8) กล่าวสรุปถึงประเด็นสำคัญที่ได้จากการเข้ากลุ่มในครั้งนี้ กล่าวขอบคุณสมาชิกกลุ่ม และนัดหมายในการเข้ากลุ่มครั้งต่อไป ในเรื่องการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่นโดยให้สมาชิกเตรียมตนเองและฝึกในการทักทายกัน ในสถานการณ์ต่างๆเช่นเพื่อนกับเพื่อน ผู้ดูแลกับผู้ป่วยจิตเภทเป็นต้น ให้</p>	<p>เข้าร่วมโปรแกรมฯกลุ่ม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตมีค่าเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯกลุ่มคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้ป่วยจิตเภทโดยรวมเพิ่มขึ้นจาก 2.62(ระดับไม่ดี) เป็น 3.64 (ระดับดี)จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน - อัตราการกลับมารับการรักษาซ้ำในโรงพยาบาลจิตเวช ภายใน 1 เดือน ลดลงจาก 40 % เป็น 15 % ของจำนวนผู้ป่วยจิตเภท 40 ราย <p>ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการให้การดูแลผู้ป่วยจิตเภทโดยใช้โปรแกรมฯกลุ่มทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้ป่วยจิตเภทได้</p>

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>สมาชิกนำมาแสดงให้กลุ่มดูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในครั้ง ต่อไป ปิดกลุ่ม</p> <p>ครั้งที่ 3 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น</p> <p>1) กล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อ ซึ่งกันและกันแล้ว ให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้า กลุ่ม</p> <p>2) แจงวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 3 ให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองจาก การพบกันในครั้งนี้ 2 ให้แรงเสริมและกำลังใจกับสมาชิกกลุ่ม ที่นำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ</p> <p>3) กระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนจับคู่กันกับ สมาชิกที่นั่งติดกัน ให้ฝึกทักทายกัน โดยสมมติสถานการณ์ที่ แตกต่างกันเช่นเพื่อนกับเพื่อน ผู้ป่วยจิตเภทกับครอบครัว บุคลากรในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แล้วให้สมาชิก กลุ่มแสดงให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มดูทุกคู่ หลังจากนั้นให้ สมาชิกแสดงความคิดเห็นว่าสมาชิกคู่ใดเป็นคู่ที่มีสัมพันธภาพ ดีที่สุด เพราะอะไร และสมาชิกคู่ไหนยังมีปัญหาในการ ทักทายอยู่กลุ่มจะได้ช่วยกันแก้ไข</p> <p>4) กระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงประสบการณ์ เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพตลอดจน ปัญหาในการสร้างสัมพันธภาพและแนวทางแก้ไข โดยผู้มี ประสบการณ์ในปัญหาดังกล่าวร่วมกันแก้ไขปัญหาและหา</p>	

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>ข้อสรุป สนับสนุนให้สมาชิกแต่ละคนเป็นทั้งผู้ให้ความช่วยเหลือและผู้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม และกระตุ้นให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง สรุปแนวทางในการปฏิบัติตัวเป็นระยะๆ และอาจเสริมข้อมูลและความเข้าใจที่ถูกต้องเพิ่มเติมให้กับกลุ่ม แล้วบันทึกลงบน White board เพื่อสรุปว่าการสร้างสัมพันธภาพที่ดีได้นั้น ควรจะพัฒนาอะไรบ้าง</p> <p>5) ก่อนหมดเวลาประมาณ 20 นาที สอบถาม ปัญหาที่ยังต้องการให้กลุ่มช่วยกันแก้ไข จากนั้นทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นในกลุ่ม และให้สมาชิกเล่าสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มครั้งนี้ และการนำสิ่งที่ได้รับจากกลุ่มในครั้งนี้ไปปฏิบัติ</p> <p>6) กล่าวสรุปถึงประเด็นสำคัญที่ได้จากการเข้ากลุ่ม ในครั้งนี้ กล่าวขอบคุณสมาชิกกลุ่ม และนัดหมายในการเข้ากลุ่มครั้งต่อไป ในเรื่องการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน โดยให้สมาชิกเตรียมเล่าถึงการปฏิบัติประจำวันของตนเองปฏิบัติในแต่ละวัน และประโยชน์ในการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ให้สมาชิกนำมาเล่าให้กลุ่มฟังเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในครั้งต่อไป ปิดกลุ่ม</p> <p>ครั้งที่ 4 การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน</p> <p>1) กล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่งกันและกันแล้ว ให้สมาชิกบอกกติการยาทในการเข้ากลุ่ม</p> <p>2) แจ้งวัตถุประสงค์และความสำคัญในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 4</p>	

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>3) ให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น จากการพบกันในครั้งที่ 3 ให้แรงเสริมและกำลังใจกับสมาชิกกลุ่มที่นำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ</p> <p>4) กระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนช่วยกันบอกถึงการช่วยเหลือตนเองเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันในแต่ละวันที่ละคนว่าสมาชิกกลุ่มทำอะไรบ้าง และบริหารเวลาอย่างไร แล้วให้สมาชิกเป็นผู้บันทึกลงบน white board ที่ละคน</p> <p>5) เมื่อสมาชิกกลุ่มช่วยกันเสนอเรียบร้อยแล้ว กระตุ้นถามสมาชิกแต่ละคนว่าจากการที่กลุ่มช่วยกันเสนอการช่วยเหลือตนเองเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันแล้วสมาชิกพบปัญหาในการปฏิบัติเรื่องใดบ้าง การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>6) กระตุ้นสมาชิกกลุ่มผู้เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน รวมถึงการบริหารเวลาในการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน และเล่าถึงประสบการณ์และแนวทางแก้ไขปัญหาต่อสมาชิกกลุ่ม โดยอาจเสริมข้อมูลและความเข้าใจที่ถูกต้องเพิ่มเติมให้กับกลุ่ม</p> <p>7) ก่อนหมดเวลาประมาณ 20 นาที สอบถามปัญหาที่ยังคงต้องการให้กลุ่มช่วยเหลือแก้ไข จากนั้นทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นในกลุ่ม ให้สมาชิกเล่าสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มครั้งนี้ และการนำสิ่งที่ได้รับจากกลุ่มในครั้งนี้ไปปฏิบัติ</p>	

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>8) นัดหมายให้สมาชิกเข้ากลุ่มครั้งต่อไปในเรื่องการ เผชิญหน้ากับปัญหาและอุปสรรค โดยถามสมาชิกกลุ่มว่า สมาชิกคิดว่ามีปัญหอะไรบ้างที่เกิดขึ้นกับสมาชิกและสมาชิก เผชิญกับปัญหานั้นอย่างไร ให้สมาชิกร่วมกันมาเล่าให้กลุ่มฟังเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในครั้งต่อไป กล่าวปิดกลุ่ม</p> <p>ครั้งที่ 5 การเผชิญหน้ากับปัญหาและอุปสรรค</p> <p>1) กล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่ง กันและกันแล้วให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้ากลุ่ม</p> <p>2) แจงวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 5</p> <p>3) ให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการ ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน จากการพบกันในครั้งนี้</p> <p>4 ให้แรงเสริมและกำลังใจกับสมาชิกกลุ่มที่นำสิ่งที่ได้รับจาก การเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ</p> <p>4) ถามสมาชิก “ ในการดำเนินชีวิตที่บ้านที่ผ่านมา ตนเองต้องเผชิญหน้ากับเหตุการณ์อะไรบ้าง” สุ่มถามให้ได้ คำตอบที่หลากหลายมากที่สุด เขียนคำตอบที่ได้บนกระดาษ ชาร์ท ช่องเหตุการณ์ที่ต้องเผชิญในใบกิจกรรม ให้แต่ละ คำตอบห่ากันพอสมควร เพื่อให้มีพื้นที่พอสำหรับเขียน รายละเอียด</p> <p>5) ถามต่อ “เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์เหล่านี้ท่านรู้สึก อย่างไร” เขียนคำตอบที่ได้ลงในช่องความรู้สึก โดยหนึ่ง เหตุการณ์อาจมีมากกว่าหนึ่งความรู้สึก</p>	

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>6) แบ่งกลุ่มย่อยให้จำนวนกลุ่มเท่ากับจำนวน สถานการณ์ที่ได้ในข้อ 4 มอบให้แต่ละกลุ่มรับผิดชอบ คิดวิธีแก้ไขที่เป็นไปได้ กลุ่มละ 1 สถานการณ์ โดยชี้แจง ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดวิธีการแก้ไขปัญหาและความรู้สึกที่ เกิดขึ้นตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย โดยวิธีการนั้นต้องมีความ เป็นไปได้ และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอ</p> <p>7) สรุปสาระสำคัญจากคำตอบที่ได้และสรุปเพิ่มเติมใน ประเด็นที่ยังไม่ครอบคลุม</p> <p>8) ก่อนหมดเวลาประมาณ 20 นาที สอบถามปัญหา ที่ยังคงต้องการให้กลุ่มช่วยเหลือแก้ไข จากนั้นทบทวนสิ่งที่ เกิดขึ้นในกลุ่ม ให้สมาชิกเล่าสิ่งที่ได้รับการเข้ากลุ่มครั้งนี้ และการนำสิ่งที่ได้รับจากกลุ่มในครั้งนี้ไปปฏิบัติ</p> <p>9) นัดหมายให้สมาชิกเข้ากลุ่มครั้งต่อไป ในเรื่องการ ดำเนินชีวิตในสังคม โดยถามสมาชิกกลุ่มว่าสมาชิกคิดว่ามี ปัญหาอะไรบ้างในการดำเนินชีวิตในสังคม เมื่อสมาชิกเสนอ แล้ว ให้สมาชิกเลือกมา 2 เรื่อง นำมาเล่าให้กลุ่มฟังเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในครั้งที่ 6 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย กล่าวปิด กลุ่ม</p> <p>ครั้งที่ 6 การดำเนินชีวิตในสังคม</p> <p>1) กล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกกลุ่มทบทวนชื่อ ซึ่งกันและกันแล้วให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้ากลุ่ม</p> <p>2) แจงวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเองใน ครั้งที่ 6</p>	

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		<p>3) ให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคจากการพบกันในครั้งนี้ 5 ให้แรงเสริมและกำลังใจกับสมาชิกกลุ่มที่นำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ</p> <p>4) กระตุ้นสมาชิกกลุ่มเล่าถึงประสบการณ์ ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคมที่ได้ตกลงล่วงหน้าในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 5 ให้สมาชิกซักถามปัญหาที่เกิดขึ้นและให้สมาชิกที่มีประสบการณ์ในกลุ่มช่วยกันแก้ไขปัญหานั้นๆ สนับสนุนให้สมาชิกแต่ละคนเป็นทั้งผู้ให้ความช่วยเหลือ และรับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม โดยอาจเสริมข้อมูลและความเข้าใจที่ถูกต้องเพิ่มเติมให้กับกลุ่ม</p> <p>5) ก่อนหมดเวลาประมาณ 20 นาที สอบถามปัญหาของสมาชิกกลุ่มที่ยังต้องการให้กลุ่มช่วยเหลือแก้ไข จากนั้น ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นในกลุ่ม สรุปประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มช่วยเหลือตนเองและสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งหมด ตลอดจนให้สมาชิกเล่าถึงสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มครั้งนี้ และการนำสิ่งที่ได้รับจากกลุ่มในครั้งนี้ไปปฏิบัติ ขอพันธะสัญญากับสมาชิกเรื่องการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต กล่าวขอบคุณสมาชิกกลุ่มและยุติการเข้ากลุ่ม</p> <p>3. ใช้แบบวัดความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ด้วยการสังเกตพฤติกรรมและสัมภาษณ์ ผู้ป่วยจิตเภทจำนวน 40 ราย หลังเข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ให้ข้อมูลผู้ป่วยจิตเภท</p>	

การให้บริการตาม ความเชี่ยวชาญ วันที่/ เวลา	วัตถุประสงค์ (เน้นการดูแลผู้ป่วยและเน้น ผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่ดี ขึ้น)	การปฏิบัติการพยาบาล (Direct Care) หรือ Consultation กับพยาบาล	ผลจากการให้บริการ (ประโยชน์ที่เกิดกับผู้รับบริการ)
		เกี่ยวกับ ผลการประเมินความสามารถในการดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิตของผู้ป่วยแต่ละราย พร้อมทั้งสนับสนุน ให้กำลังใจ เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทเกิดความมั่นใจในการดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิต ตลอดจนการดำรงชีวิตประจำวันและการดำเนิน ชีวิตในสังคมต่อไป	

รวมชั่วโมงให้บริการตามความเชี่ยวชาญ ...126... ชั่วโมง

สรุปสิ่งที่ได้รับจากการให้บริการตามความเชี่ยวชาญและแนวทางการพัฒนา

1. มีความเชี่ยวชาญเรื่องการดูแลผู้ป่วยจิตเภทโดยใช้โปรแกรมกลุ่มๆ ซึ่งมีการออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทมีการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น ความรู้เกี่ยวกับโรคจิตเภทและการดูแลตนเอง การรู้จักตนเอง การสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การเผชิญปัญหา ตลอดจนการดำเนินชีวิตในสังคม เป็นต้น

1.1) ได้นำความเชี่ยวชาญไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะได้พัฒนาวิชาการเกี่ยวกับการวางแผนและออกแบบโปรแกรมกลุ่มร่วมกับทีมพยาบาลจิตเวชในหอผู้ป่วยในคือหอผู้ป่วยจิตเวชชายเรื้อรัง โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ โดยใช้โปรแกรมกลุ่มในการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตในผู้ป่วยจิตเภท ซึ่งนับว่าการนำโปรแกรมกลุ่มมาใช้ เกิดประโยชน์แก่ผู้ป่วยจิตเภทซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มเป็นอย่างมาก ผลที่ได้จากการพัฒนาความเชี่ยวชาญในครั้งนี้ เมื่อผู้ป่วยจิตเภทมีการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตที่ดีแล้ว จะส่งผลให้สามารถดูแลตนเอง ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ตลอดจนดำเนินชีวิตในสังคมได้

1.2) การใช้กิจกรรมกลุ่มสำหรับผู้ป่วยจิตเภทหากมีองค์ประกอบของ Staff ในการดำเนินการกลุ่มครบ คือ มีผู้นำกลุ่ม ผู้ช่วยผู้นำกลุ่ม และผู้บันทึกกลุ่ม จะเกิดความคล่องตัว และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ากิจกรรมได้ดีกว่าการที่มีผู้นำกลุ่มเพียงผู้เดียวแต่เนื่องจากมีข้อจำกัดจากบุคลากรในหอผู้ป่วย ไม่เพียงพอ ดังนั้นควรมีการเตรียมความพร้อมของบุคลากร ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มในแต่ละวัน รวมทั้งการบริหารจัดการเวลาในการทำกลุ่มที่เหมาะสมและไม่กระทบกับภาระหน้าที่ประจำวันของบุคลากร

2. ผลลัพธ์ต่อการจัดการเรียนการสอน

2.1) นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชา ปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช (พย.1316) ในนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยนำโปรแกรมการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตแบบกลุ่มสำหรับผู้ป่วยจิตเภทไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเป็นผู้นำกลุ่มกิจกรรมบำบัดสำหรับนักศึกษาพยาบาล เพื่อขยายผลความรู้ให้กับนักศึกษาพยาบาล

2.2) นำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโปรแกรมการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตแบบกลุ่มสำหรับผู้ป่วยจิตเภทไปแลกเปลี่ยนกับอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชา เพื่อขยายผลความรู้ให้กับอาจารย์

3. ผลลัพธ์ต่อวิชาชีพการพยาบาล

3.1) นำความรู้ที่ได้จากการนำความเชี่ยวชาญไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภทโดยใช้โปรแกรมกลุ่มในการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับพยาบาลจิตเวชที่ดูแลผู้ป่วยจิตเภทในหอผู้ป่วยในอื่น ๆ เช่นหอผู้ป่วยจิตเวชหญิง

3.2) พัฒนาแนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยจิตเภทโดยใช้โปรแกรมกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับบริบทของการดูแลด้านจิตสังคมในผู้ป่วยจิตเวชและสอดคล้องกับบริบทการทำงานของพยาบาล

3.3) นำไปต่อยอดในการทำวิจัย ในผู้ป่วยจิตเภทโดยใช้โปรแกรมกลุ่ม

ลงชื่อ

(ผศ.โปรยทิพย์ สันตะพันธ์)

สาขาวิชาการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต

ผู้ลงนามรับรอง

ผู้ลงนามรับรอง

ลงชื่อ

(นางสาววิจิตรา จิตรักษ์)

หัวหน้าสาขาวิชาการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต

ลงชื่อ

(ผศ.จรรยาศรี มีหนองหว่า)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ผู้ลงนามรับรอง

ลงชื่อ

(นางสาวนุสรุ ประเสริฐศรี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์

รายงานผลลัพธ์/องค์ความรู้/แนวปฏิบัติที่เป็นผลจากการปฏิบัติการพยาบาล (Faculty Practice)

ของ ผศ.ไปรยทิพย์ สันตะพานธุ์ สังกัดสาขาวิชา การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต

ปีการศึกษา 2566

1) ผลลัพธ์/องค์ความรู้/แนวปฏิบัติที่เป็นผลจากการปฏิบัติ Faculty practice

คือ โปรแกรมการจัดกิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตสำหรับผู้ป่วยจิตเภท
มีจำนวน 6 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศสร้างความรู้จักคุ้นเคย

การปฐมนิเทศสร้างความรู้จักคุ้นเคย คือการที่ผู้ป่วยจิตเภททำความรู้จักคุ้นเคย และมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เกิดความไว้วางใจกันในกลุ่ม ตลอดจนการที่ผู้นำกลุ่มแนะนำให้ผู้ป่วยจิตเภทรับทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่ม โครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่ม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทที่เข้ากลุ่มได้รู้จักคุ้นเคยกัน เกิดความไว้วางใจกันในกลุ่ม และมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
2. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทที่เข้ากลุ่ม ทราบวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มตลอดจนโครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่ม
3. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทได้รับรู้ความรู้สึกซึ่งกันและกันและกันที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
4. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

กิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่มกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่มและแนะนำตนเอง ในฐานะผู้ดำเนินการกลุ่ม บอกชื่อกลุ่มต่อสมาชิก ชี้แจงให้กลุ่มทราบวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่ม โครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่ม เวลาที่ใช้ในการทำกลุ่ม
2. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกแต่ละคนบอกतिकามารยาทของการเข้ากลุ่มทุกครั้ง และสรุปतिकามารยาทของการเข้ากลุ่ม
3. ผู้นำกลุ่มแจกโปสเตอร์รูปหัวใจสีแดง ซึ่งแสดงชื่อผลไม้ชนิดต่างๆให้สมาชิกทุกคน แล้วให้สมาชิกที่ได้ชื่อดอกไม้ชนิดเดียวกัน ทำความรู้จักกันโดยถามชื่อ นามสกุล ภูมิลำเนา อุปนิสัย ซึ่งกันและกันเป็นต้น โดยกำหนดเวลาทำความรู้จักกันประมาณ 3-5 นาที เมื่อครบกำหนดเวลาให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำเพื่อนสมาชิกที่ตนได้ทำความรู้จักต่อกลุ่มคู่ละประมาณ 3-5 นาที

การประเมินผล

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเภทดังนี้

1. บอกชื่อ นามสกุล ภูมิลำเนา อุปนิสัยของเพื่อนสมาชิกได้ถูกต้อง
2. ขณะทำกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความเป็นมิตร
3. บอกวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มได้
4. บอกความรู้สึกของตนในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งแรกได้
5. แลกเปลี่ยนความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นผู้ป่วยจิตเภทภายในกลุ่มได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยจิตเภทรู้จักคุ้นเคยกัน มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และกล้าที่จะระบายความรู้สึกกับเพื่อน ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยกัน
 2. สร้างความมั่นใจให้กับผู้ป่วยจิตเภทในการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนผู้ป่วยภายในกลุ่ม
- ### ครั้งที่ 2 เรื่องการรู้จักตนเอง

การรู้จักตนเองคือการที่ผู้ป่วยจิตเภทในชุมชนรับรู้ รู้สึกต่อตนเองในด้านพฤติกรรม ความคิดค่านิยมของตนเองตลอดเวลาที่กำลังทำอะไร และมีความรู้สึกอย่างไร ยอมรับทั้งจุดเด่น และข้อจำกัดของตนเองได้ รู้สึกสำนึกในคุณค่าของตน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทสามารถบอกถึงบุคลิกลักษณะ อุปนิสัย จุดเด่น ข้อจำกัดของตนเองได้ตรงตามความเป็นจริง
2. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทยอมรับจุดเด่นและข้อจำกัดของตนเอง มองตนเองอย่างมีคุณค่ามากขึ้น
3. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทได้แนวทางในการปฏิบัติตัวเพื่อพัฒนาตนเอง

กิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่ม กล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่งกันและกัน แล้วให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้ากลุ่ม
2. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกเล่าถึงการเข้ากลุ่มครั้งที่ผ่านมา
3. ผู้นำกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่ม
4. ผู้นำกลุ่มกระตุ้นสมาชิกแต่ละคน บอกถึงบุคลิกลักษณะ อุปนิสัย จุดเด่น ข้อจำกัด ของสมาชิกทีละคนตามลำดับ โดยให้กล่าวแนะนำตนเองว่า “ฉันเป็นคน.....” หลังจากที่มีสมาชิกกล่าวแนะนำตนเองทีละคนแล้ว ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มที่ไม่ได้แนะนำตนเองในขณะนั้น บอกเพิ่มเติมตามที่สมาชิกเห็นและรู้จัก จากการที่ได้ทำการรู้จักคุ้นเคยกันในการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว เมื่อสมาชิกแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนสมาชิกจนครบทุกคนแล้ว ผู้นำกลุ่มสรุปประเด็นสำคัญ

การประเมินผล

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเภทในการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการรู้จักตนเองดังนี้

1. บอกบุคลิก ลักษณะ อุปนิสัย จุดเด่น ข้อจำกัดของตนเองแก่กลุ่มด้วยความเต็มใจ
2. สนใจรับฟังเมื่อเพื่อนพูดถึงข้อบกพร่องของตน
3. ชื่นชมยินดีเมื่อเพื่อนบอกข้อดีของผู้อื่น
4. กล้าบอกถึงความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนทั้งในด้านดีและไม่ดีด้วยความเต็มใจ
5. มองเห็นว่ากลุ่มให้ประโยชน์กับตนเองในการปรับปรุงแก้ไขในจุดอ่อนของตน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ป่วยจิตเภทรู้จักตนเอง ยอมรับจุดเด่นและข้อจำกัดของตนเอง มองตนเองอย่างมีคุณค่าและได้แนวทางในการพัฒนาตนเอง

ครั้งที่ 3 เรื่องการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น

การสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่นคือการที่ผู้ป่วยจิตเภททำความรู้จักกัน ทักทาย และติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น เช่น ครอบครัว เพื่อนบ้าน และบุคลากรในโรงพยาบาลเป็นต้น ได้ด้วยความไว้วางใจ ตลอดจนจนสามารถรับรู้รับทราบความต้องการของบุคคลนั้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทมีสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อเพื่อนสมาชิก โดยสามารถทักทายและสื่อสารกันได้
2. ผู้ป่วยจิตเภทแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันในเรื่องการสร้างสัมพันธ์ภาพการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้ป่วยจิตเภททราบถึงแนวทางการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่นเช่น ครอบครัว ชุมชนและบุคลากรในโรงพยาบาล ฯลฯ

กิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่มกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่งกันและกันแล้ว ให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้ากลุ่ม
2. ผู้นำกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่ม
3. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองจากการพบกันที่ผ่านมาให้แรงเสริม และกำลังใจกับสมาชิกกลุ่มที่นำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ
4. ผู้นำกลุ่มกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนจับคู่กันกับสมาชิกที่นั่งติดกัน ให้ฝึกทักทายกัน โดยผู้นำกลุ่ม สมมติสถานการณ์ที่แตกต่างกันเช่นเพื่อนกับเพื่อน และสมาชิกกับบุคลากรในโรงพยาบาล แล้วให้สมาชิกกลุ่มแสดงให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มดูทุกคู่ หลังจากนั้นผู้นำกลุ่มให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นว่า สมาชิกคู่ใดเป็นคู่ที่มีสัมพันธ์ภาพดีที่สุด เพราะอะไร และสมาชิกคู่ไหนยังมีปัญหาในการทักทายอยู่กลุ่ม จะได้ช่วยกันแก้ไข โดยผู้นำกลุ่มดำเนินการประสานงานภายในกลุ่ม

การประเมินผล

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเภทในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น ดังนี้

1. ทักทายผู้อื่นก่อนได้
2. แสดงวิธีทักทายกันได้ถูกต้องเหมาะสมกับบทบาท สถานะ และกาลเทศะ
3. บอกอุปสรรคในการสร้างสัมพันธ์ภาพโดยการสื่อสารได้
4. รับฟังข้อเสนอแนะจากกลุ่มในการแก้ไขจุดบกพร่องของตนในการสร้างสัมพันธ์ภาพด้วยความเต็มใจ
5. บอกวิธีการแก้ไขปัญหาในการสร้างสัมพันธ์ภาพในเชิงสร้างสรรค์ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ป่วยจิตเภทที่เข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มเกิดความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ได้แนวทางในการสร้างสัมพันธ์ภาพ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นและได้แหล่งสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น

ครั้งที่ 4 เรื่องการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน

การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันหมายถึงการที่ผู้ป่วยจิตเภทปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆในการดูแลตนเองด้วยตนเองเป็นประจำทุกวันเช่น การรับประทานอาหาร การได้รับน้ำ การออกกำลังกาย การพักผ่อนและการผ่อนคลาย เป็นต้น ตลอดจนการวางแผนการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้ป่วยผู้ป่วยจิตเภททราบถึงความสำคัญและประโยชน์ของการช่วยเหลือตนเองในเรื่องกิจวัตรประจำวัน

กิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่มกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่งกันและกันแล้วให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้ากลุ่ม

2. ผู้นำกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์และความสำคัญในการเข้ากลุ่ม
3. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลอื่น ให้แรงเสริมและกำลังใจกับสมาชิกกลุ่มที่นำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ
4. ผู้นำกลุ่มกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนช่วยกันบอกถึงการช่วยเหลือตนเองเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันในแต่ละวันที่ละคนว่าสมาชิกกลุ่มทำอะไรบ้าง และบริหารเวลาอย่างไร

การประเมินผล

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเภทในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันดังนี้

1. บอกถึงความสำคัญและประโยชน์ในการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันได้
2. บอกถึงการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนได้
3. บอกปัญหา อุปสรรคของการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันได้
4. บอกวิธีการแก้ไขปัญหาคือการช่วยเหลือตนเอง ในกิจวัตรประจำวันได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ป่วยจิตเภทมีแนวทางในการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันและสามารถบริหารเวลาและช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันได้

ครั้งที่ 5 เรื่อง การเผชิญหน้ากับปัญหาและอุปสรรค

การเผชิญหน้ากับปัญหาและอุปสรรคคือการพยายามแก้ไข้ปัญหา เผชิญหน้ากับสถานการณ์ หันหน้าเข้าหาปัญหา ใช้กลยุทธ์ หาข้อมูลและพยายามแก้ไข้ปัญหา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทระบุปัญหาที่แท้จริงของตนเองได้
2. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทมีแนวทางในการเผชิญหน้ากับปัญหา
3. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การแก้ไข้ปัญหาและการเผชิญปัญหา
4. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทวิเคราะห์แนวทางในการเผชิญปัญหาอย่างมีเหตุผลและเหมาะสมกับตนเอง

กิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่มกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกทบทวนชื่อซึ่งกันและกันแล้วให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้ากลุ่ม
2. ผู้นำกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่ม
3. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ให้แรงเสริมและกำลังใจกับสมาชิกกลุ่มที่นำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ
4. ผู้นำกลุ่มถามสมาชิก “ ในการดำเนินชีวิตที่ผ่านมา ตนเองต้องเผชิญหน้ากับเหตุการณ์อะไรบ้าง ” สุ่มถามให้ได้คำตอบที่หลากหลายมากที่สุด เขียนคำตอบที่ได้บนกระดาษ ช่องเหตุการณ์ที่ต้องเผชิญในไปกิจกรรม ให้แต่ละคำตอบห่างกันพอสมควร เพื่อให้มีพื้นที่พอสำหรับเขียนรายละเอียด

การประเมินผล

1. ความสนใจและการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม ในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม
2. ผลงานกลุ่มที่ปรากฏ ลักษณะเด่นของกิจกรรมนี้ คือการให้สมาชิกได้ร่วมอภิปรายและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นมากล่าวถึง โดยการวิเคราะห์นี้ ผู้นำกลุ่มชักชวนให้สมาชิกได้

วิเคราะห์ทีละประเด็นเพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับสถานการณ์ที่เป็นจริงและผลที่เกิดขึ้น โดยให้สมาชิกที่มีประสบการณ์ตรงมาก่อนได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ป่วยจิตเภทมีแนวทางที่จะเผชิญกับปัญหาต่างๆได้เหมาะสมกับตนเองและมีเหตุผล

ครั้งที่ 6 เรื่อง การดำเนินชีวิตในสังคม

การดำเนินชีวิตในสังคมคือการที่ผู้ป่วยจิตเภทรู้จักปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ มีพฤติกรรมที่จะติดต่อ และมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เรียนรู้สิ่งใหม่ในสังคม การเผชิญปัญหาและอุปสรรค การวางแผนใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา ปฏิบัติหน้าที่การทำงานที่เหมาะสมกับตนเอง ตลอดจนการดำรงชีวิต และอยู่ร่วมในสังคมได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และได้แนวทางในการดำเนินชีวิต ในสังคม เช่น ประสบการณ์ชีวิตและการดำรงชีวิต
2. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทกล้าระบายความรู้สึกเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตสังคม

กิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่มกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม ให้สมาชิกกลุ่มทบทวนชื่อซึ่งกันและกันแล้วให้สมาชิกบอกกติกา มารยาทในการเข้ากลุ่ม
2. ผู้นำกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่ม
3. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มเล่าถึงผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคจากการพบกันในครั้งนี้ก่อน ให้แรงเสริมและกำลังใจกับสมาชิกกลุ่มที่นำสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติ

การประเมินผล

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเภทในการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคมดังนี้

1. เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคมได้
2. บอกปัญหาในการดำเนินชีวิตในสังคมได้
3. เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตในสังคมในเชิงสร้างสรรค์ได้
4. ร่วมทบทวนสรุปเนื้อหาสาระที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มทั้ง 6 ครั้งได้
5. กล้าบอกความรู้สึกที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มทั้ง 6 ครั้งด้วยความเต็มใจ
6. มองเห็นว่ากลุ่มให้ประโยชน์ในการดูแลตนเองและได้แนวทางในการดูแลตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยจิตเภทเกิดความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนสมาชิก
2. ผู้ป่วยจิตเภทสามารถดูแลตนเองได้ มีแนวทางในการดูแลตนเองและสามารถให้ข้อมูล และคำแนะนำที่ถูกต้องต่อผู้ป่วยจิตเภทคนอื่นๆได้
3. ผู้ป่วยจิตเภท มีแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคมพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาต่างๆได้

2) การนำผลลัพธ์/องค์ความรู้/แนวปฏิบัติที่เป็นผลจากการปฏิบัติ Faculty practiceไปใช้

การจัดการเรียนการสอน ในรายวิชา ปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช (พย.1316) โดยนำโปรแกรมการ พัฒนาพฤติกรรม的自我ดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตแบบกลุ่มสำหรับผู้ป่วยจิตเภทไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเป็น ผู้นำกลุ่มกิจกรรมบำบัดสำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 รุ่นที่ 52 ที่ฝึกปฏิบัติงานในกลุ่มงานการพยาบาล จิตเวชชายเร่งรัดบำบัด 2 ซึ่งเป็นหอผู้ป่วยที่รับผู้ป่วยจิตเภทชายไว้รักษาเป็นส่วนใหญ่

การวิจัย... -.....

นวัตกรรม...-.....

อื่น ๆ -.....

ลงชื่อไปรยทิพย์ สันตะพันธ์.....
(ผศ.ไปรยทิพย์ สันตะพันธ์)

)